

[Pelle Voigt]

Det fremgår af pressens referater af sagen, at det var umuligt for politiet i området at få oplyst, hvad det egentlig var, der havde forårsaget de omfattende skader i området, ved henvendelse til forskellige militære myndigheder, skønt de ansvarlige på Peder Skram dog må have vidst, at der ville være en vis interesse for at få det oplyst. Et eksempel på, hvor stor usikkerheden var, er, at Flyvertaktisk Kommando anmodede politiet om at afspærre det ramte område og undersøge det for radioaktivitet ved hjælp af geigertællere, noget, som næppe tjente til at berolige den stedlige befolkning.

Besvarelse (29/9 82):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Fejlaffyringen af Harpoon-missilet ud for Sjællands Odde blev så hurtigt, som det var praktisk muligt, rapporteret ad kommandovejen.

Peder Skram sendte således umiddelbart efter uheldet et telegram til de nærmeste militære myndigheder med de første oplysninger om hændelsen, og i løbet af ca. 3 kvarter var der givet et foreløbigt overblik over hændelsesforløbet og umiddelbare skader.

Det lokale politi fik de første meldinger fra beboerne i området om, at der var sket en eksplosion ved Lumsås, og at der var antændt brand, 6 minutter efter, at nedslaget var sket. Der blev samtidig meldt om et formodet flystyrt. Politi og brandvæsen var på stedet nogle minutter senere. Ca. 30-45 minutter efter nedslaget var politiet, brandvæsenet og militært personel på stedet orienteret om, hvad der var sket. Der blev indledningsvis af sikkerhedshensyn taget nogle forholdsregler, indtil der var skabt vished for, at missilets sprængladning var detoneret ved anslaget.

Offentligheden blev senere informeret om det hændte gennem en pressemeddelelse udsendt af Søværnets operative Kommando.

Det er mit indtryk, at involverede myndigheder og personel under de givne omstændigheder har formidlet relevante informationer hurtigt. Udførende personel fra politiet og brandvæsen har så hurtigt som muligt fået oplysning om, hvad der var sket. Er der på trods heraf indledningsvis kommet en vis usikkerhed til udtryk hos enkelte af de involverede personer, må det i sagens natur til-

skrives, at personel fra politi og brandvæsen ikke kan have nogen baggrundsviden om Harpoon-systemet som sådant. Efterhånden som personel og eksperter fra søværnet kom til stede, er det mit indtryk, at denne usikkerhed hurtigt blev overkommet.

Det i begrundelsen for spørgsmålet anførte om, at Flyvertaktisk Kommando skulle have anmodet politiet om at undersøge det ramte område ved hjælp af geigertællere, savner ethvert grundlag.

Spm. nr. 1242

Til *forsvarsministeren* (15/9 82) af:

Pelle Voigt (SF):

»Hvem på Peder Skram var ansvarlig for, at der blev foretaget afprøvning med et skarpladt missil til 5 mill. kr. og ikke en af de sædvanlige øvelsesraketter til 600.000 kr.?«

Begrundelse

Det virker helt uansvarligt at foretage øvelser med skarpladte missiler, når man betænker, at affyringssystemet tidligere havde kikset i USA, når der oven i købet kan anvendes langt billigere og mindre farlige øvelsesmissiler.

Besvarelse (23/9 82):

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Om bord i søværnets Harpoon-bærende enheder forefindes kun én type Harpoon-missiler. Allerede ved beslutningen om at anskaffe det pågældende missilsystem til søværnet blev det fastsat, at der ikke skulle foretages egentlige øvelsesskydninger med Harpoon-missilet. Denne beslutning begrundes især i Harpoon-missilets rækkevidde og omkostninger ved forbrug af missiler.

Harpoon-systemet har i forbindelse med dets installering om bord i søværnets skibstyper gennemgået en såkaldt installationsskydning. Til denne form for afprøvning er der blevet anvendt et attrapmissil. Skydning med attrapmissil har kun til formål teknisk at prøve Harpoon-affyringsrampen og vise de fysiske påvirkninger på det skydende skib og har således ingen operativ øvelsesmæssig værdi.

For at holde Harpoon-systemet i beredskab foretages rutinemæssigt teknisk kontrol